

# Easy A



Att rykten färdas snabbt får sjuttonåriga Olive erfara den dag hon drar till med en dum lögn på tjejtaloletten på Ojai High School. Med den startar ett snöskred av förtal och intriger som kommer att genomsyra en hel skolas sociala mikrokosmos. "Easy A" är en blinkning till high school-filmen i allmänhet och en hyllning till åttiotalets brat pack'film i synnerhet. Med en drastisk attack och i ett furiöst tempo passar den på att ge en känga åt amerikansk sexfixering, dubbelmoral och trängsynthet. Men den ger också publiken komedins förlösande final med hjältinnan och hennes hjälte.

Rekommenderad för åk 7

EN FILMHANDLEDNING AV  
LOUISE LAGERSTRÖM

## Handling

Den amerikanska fanan vajar över den kaliforniska småstaden Ojai. Bland citron- och apelsinlundar och längs huvudgatan händer inte mycket. Men på Ojai North High School myllrar det som i en myrstack när campusområdet fylls med ryggsäcksförsedda elever hasandes, skejtandes eller breakdansandes till sina lektioner.

Vi möter sjuttonåriga Olive Penderghast som presente-

rar sin osannolika och trassliga historia in i en webbkamera. Hur en liten lögn satte igång en tillsyns okontrollerad kedja av händelser.

Allt börjar med att Olive blir inbjuden av sin bästis Rhiannon att campa en helg. Eftersom hon inte har lust skylter hon på en påhittad dejt med en äldre college-kille som ingen känner. När väninnorna träffas på måndagen på tjejtaloan undrar Rhiannon hur dejten var och för att framtå som lite mer spännande avslöjar Olive att hon förlorat oskulden. Den mer erfarna Rhiannon blir mäkta imponerad.

Nu råkar dessvärre Marianne, ordförande i den kristna skolföreningen, höra historien och ser till att både moralisera och snabbt och effektivt sprida den skandalartade nyheten i skolan. Olive, vars tillvaro innan detta varit tämligen anonym, får nu snabbt "ett rykte". Något som värderas olika i olika kretsar. För killarna en sexbomb, för tjejerna en konkurrent och för den "kristna gruppen" en hora.

På en lektion med Olives favoritlärare Mr Griffith analyseras Nigel Hawthornes roman "The Scarlet Letter". Olive ryker ihop med en av de religiösa tjejerna när denne anser att huvudpersonen (som i romanen varit otrogen) förtjänar att bli utstött. Grälet eskalerar och Olive kallar henne till slut 'äcklig fitta'. Mr Griffith skickar henne motvilligt till skolans hårdføre rektor. I väntrummet möter hon Brandon. Även han har kommit dit för en uppsträck-



ning, detta efter att ha hamnat i slagsmål med en kille som trakasserat honom för att han är böj.

Som straff tvingas både Olive och Brandon att sanera skolans toaletter från klotter och skura gymnasalen. Detta under alltmer förtroliga samtal. Brandon berättar om hur plågsamt det är att dölja sin läggning och Olive föreslår att han borde låtsas vara straight till dess att han kan sticka från den här hålan.

Till hennes förfäran föreslår han någon dag senare att de två ska låtsas ha sex på ett sätt så att alla får reda på det. Något hon först avfärdar som fullständigt galet men mot bättre vetande ändå går med på.

De går grundligt till verket när de tillsammans gör dramatisk entré på ett party där "alla" är. Under stor uppståndelse låser de in sig i ett av sovrummen och utför ett fejkat men mycket högljutt samlag. De lämnar sängkammaren under allmänt jubel och åtminstone för en tid, tycks ryktet om Brandons läggning vara tystat. Och Olives eget som tjejen som inte säger nej är definitivt grundmurt.

Hon bestämmer sig nu för att leva upp till den förväntade bilden och hottar upp sin image med vampigast möjliga framtoning. Som en hyllning till "The Scarlet Letter", fäster hon dessutom ett rött tyg-A på sina kläder. Nu när ryktet är bekräftat och spritt börjar andra killar erbjuda henne pengar för att låtsas ha sex med dem.

Historien förs framåt i och med att Olive återkommande beskriver det som händer in i webbkameran. Situationen eskalerar på alla plan. Olive blir en symbol för skolans degeneration och det hålls demonstrationer för att få henne relegerad. Rhiannon ser inte med blida ögon på Olives popularitet och ansluter sig till mobbarna.

De enda som tycks förhålla sig nyktra till situationen är Olives bohemiska familj, den kolugne Mr Griffith och Olives gamla barndomsflirt, snygge sportkillen Todd som inte bryr sig om ryktena.

Plötsligt svänger kristna Mariannes sympatier och häxprocessen förvandlas till en insmickrande omvändelse-

kampanj. Marianne vill bli Olives bästis. Men även denna relation tar sin ände med förskräckelse när en ny skandal är ett faktum. Mariannes pojkvän drabbas av klamydia. Och när läkaren kräver att få veta vem som smittat honom skyller han spontant på Olive för att slippa berätta sanningen, att det är Mrs Griffith, skolkuratoren, som smittat honom.

Olive går med på att inte avslöja sanningen. Samtidigt blir hon alltmer desillusionerad. Trots ryktet som skolans mesta nymfoman får hon inte ens en dejt. Så när Anson - snygg, trevlig och belevad - bjuder henne på skaldjurs-supé tackar hon glatt ja. Men när hon upptäcker Rhiannon, som hon vet är kär i Anson, på samma restaurang smyger hon ut.

Anson, som tycker sig ha investerat en del i dejten kräver nu sin belöning. Olive lyckas nätt och jämt värja sig från hans omfamningar och ensam, trött på lögnen och långt hemifrån ter sig tillvaron inte särskilt ljus. Då dyker pålitlige Todd upp, tröstar henne och kör henne hem. De inser att det fortfarande finns känslor dem emellan sedan de gick i femman.

Olive bestämmer sig för att försöka göra allt ogjort och lyckas övertala de flesta av killarna att berätta sanningen. Men nu är inte Mrs Griffith så pigg på att stå för sin otrohet. Olive berättar allting för Mr Griffith plågsamt medveten om att hon kommer att krossa deras äktenskap.

För att en gång för alla lyfta alla lögnen upp i ljuset gör hon så ett sexigt shownummer innan skolans basketmatch och marknadsför samtidigt en sensationell kommande webbshow. När den rullar igång förstår vi att hela filmen varit en flashback och att det vi sett har varit denna webb-sändning.

Inför hela samhället och alla inblandade berättar hon hela historien. En morgon står så hennes prins Todd nedanför hennes fönster med två högtalare varifrån tonerna av Simple Minds "Don't You (Forget About Me)" dånar. Tillsammans lämnar de stan på en springare (gräsklippare).

## Girlpower - dubbla budskap

"Det värsta en kvinna kunde göra på den här tiden var att vara otrogen". Olives lärare i litteratur refererar till Nathaniel Hawthornes roman från 1850 "The Scarlet Letter". En klassiker som ingen mer än Olive verkar ha läst, på sin höjd sett filmversionen av. Och då inte Victor Sjöströms berömda stumfilm med Lillian Gish från 1926, utan den usla remaken där Demi Moore bryter med usel brittisk accent (Olives kommentar).

Berättelsen är förlagd till 1600-talets puritanska Boston och handlar om den unga Hester Prynne som fördöms då hon anses ha varit otrogen och som straff tvingas bära ett flammande rött A (a som i adultery) fastsytt på sin klänning. En historia om synd, skuld, lögn och hämnd. Men också om mod, ödmjukhet och förlåtelse.

Manusförfattaren hade till en början tänkt sig "Easy A" som en ren tolkning av den gamla romanen, ungefär som "Clueless" förhöll sig till Jane Austens roman "Emma", men övergav ganska tidigt den idén. Istället blir "The Scarlett Letter" en narrativ fond. Något filmen och Olive själv kommer att alludera på och referera till. Inte bara får vi se flera klipp från stumfilmen. Olive går även och ser Wim Wenders version från 1973 "Der scharlachrote Buchstabe" på bio.

Men framför allt kommer hon att identifiera sig med den stoiska Hester som teg och led och vägrade avslöja med vem hon fått ett oäkta barn trots att samhället och inte minst kyrkans män ville få henne att erkänna sin synd. Ungefär som att hon inte direkt motsätter sig de rykten som florerar.

Olives historia handlar också om att stå på sig trots att ett rykte cirkulerar kring att hon är en slampa och ligger runt mot betalning. Nu startar det hela med hennes egen lögn om att ha förlorat oskulden. Och hon är till en början lite nöjd med att ha gått från total anonymitet till skolans slampa.

Det är när lögnen passerar skolans mest religiöst fanatiska tjej, Marianne som den antar ohanterliga proportioner. För att på något sätt överta makten över den bild lögnerna målat upp bestämmer sig Olive för att gå hela vägen genom att klä sig utmanande och dessutom fästa ett rött A på bröstet.

Men glädjen över att vara beryktad endast på sexuella meriter blir snart belastande. Inte bara upptäcker hon hur lättvindigt alla är beredda att ljuga för att antingen framstå som mer, eller mindre, sexuellt aktiva än de verkligen är. Hon får också stå som ett sexuellt alibi för de homosexuella, de feta, nördarna eller de dubbelmoraliska kristna.

- När Oliver börjar klä sig i korsett försett med ett A antar hon enligt sig själv en roll. Men hon får i egenskap av sitt vanliga jag ta rollen (slampans) straff. Det blir en förvirrad lek där hon går längre än planerat och avslutar i en grand final. Hur försöker Olive ta tillbaka makten över situationen?

"Easy A" vill med ett lättsamt och fräckt tilltal lyfta fram den dubbelmoral som man menar präglar det amerikanska samhället och som blir särskilt tydligt i en film om high school. Allt kretsar kring sex, huruvida oskulden

finns i behåll eller vem som gjort vad med vem.

Det handlar också om en värld av ideal som är så mycket mer övergripande än bara en enskild skolas. Eleverna är barn av vår tids utseendefixering som handlar om att ha självförtroende, men landar alltid i att detta uppnås genom sexighet. I vartenda gör-om-mig-koncept används termen sexig och självkänsla i samma andetag. Att självförtroendet också allt oftare verkar utgå från ett par perfekta bröst är Olives väninna, kallad BT (Big Tits) ett vandrande bevis för.

- Girl Power brukar man säga om tjejer som har kraften och makten i sina egna händer. Och ur någon aspekt intar filmen ett feministiskt perspektiv. Olive försöker göra det genom att låtsas trivas med sitt nya epitet. Hon verkar njuta när killarna dånar och tappar saker vid hennes blotta uppenbarelse. Och varför inte utnyttja stundens uppmärksamhet och kanske tjäna en hacka samtidigt? Men hur ska hon vända det hon satt igång? Själv kallar hon sig en 'late bloomer', en som mognar lite senare än andra. Men genom att bli ett utmanande våp får hon identifiera sig med den övervägande negativa bilden av kvinnlig sexualitet. Fundera över om hon verkligen tar kommando över den illa sedda slampan. Vad är egentligen girl power? Hur definierar ni feminism idag när det pågår en strid om vem som har tolkningsföreträde?

Mot denna besatthet av en sexig framtoning bland eleverna står skolans kristna falang. Representerade av Marianne och hennes lärjungar som ber för de förtappade men har väldigt svårt att älska vare sig homosexuella eller frask. Marianne bestämmer sig genast för att fördöma Olive trots att hon då missar sin mission att ge de syndiga förlåtelse. Medan hon är fullt upptagen med att varna Olive för Guds straff går hennes egen pojkvän och skaffar sig klamydia efter att ha haft en affär med kuratorn. Ytterligare en skandal som Olive tjänstvilligt tar på sig skulden för.

Å ena sidan betonas sexighet å andra sidan finns nypuritanska krafter som framställer sexualitet som syndigt. Det är minst sagt dubbla budskap som unga tjejer, och till viss del killar utsätts för. I USA uppmanar flera kristna organisationer (med ekonomiskt stöd från republikanska politiker) ungdomar att avhålla sig från sex före äktenskapet. Det förekommer till och med så kallade kyskhetsbaler där flickor lovar sina föräldrar att avstå från sex innan äktenskapet. Det finns organisationer som True Love Waits och Worth the Wait som marknadsför hur 'coolt' det är att vänta med sex.

- Genom en drastisk ironi vill "Easy A" peka på dubbelmoralen och tvetydigheten som genomsyrar både skola och samhälle i stort. Vilka motsättningar roar man sig med att förstärka? Det kan tyckas vara ett uttjat ämne men hur påverkar den allmänna synen på sexualitet dagens unga? Hur gestaltas motsägelserna i filmen? Även om det svenska samhället anses som mer sexualliberal än det amerikanska. Är dubbelmoral och dubbla budskap närvarande även i vårt kollektiva medvetande i frågor kring unga och sex?



## Form & tevefilmsestetik

"Easy A" står - både med manus och form - mitt i sin samtid med ett dialogburet, tevefilmsestetiskt berättande. Idag är serier som "The Wire", "Sex and the City", "Sopranos", "Mad Men" och "Glee" oerhört inflytelserika. Och man kan beskriva "Easy A" som en essens av teve-estetik överförd till den vita duken men med visst mått av traditionell Hollywoodnäring, inte minst från 30-talets dialogsmattrande screwball-film. Representerat av regissörer som Frank Capra och Howard Hawks och skådespelare som Irene Dunne, Cary Grant, James Stewart och Katherine Hepburn.

Förutom en myriad av populärkulturella referenser bygger "Easy A" på en distansering där form och manuskonstruktion är påtagligt närvarande. Ingenting är varken hotfullt, sorgligt eller gripande 'på riktigt' utan filmen talar snarare till intellektet. Här gäller det att som åskådare hänga med och vara skärpt. Dessutom ha koll på både sin samtid och referenserna. Om ett klassiskt berättande bygger på inlevelse där filmspråket skall vara osynligt och understödande så är vi här hela tiden medvetna om att vi ser en film, och alla formgrepp är mycket tydliga.

Referenser hämtas också från den mer ironiska arten av amerikansk independentfilm. Från stilbildare som Jim Jarmusch och Hal Hartley har den utvecklats en speciell slags självironi. Även om genren på många sätt har influerat film över hela världen, inte minst i Asien, så är den speciella väloljade och (avsiktligt) orealistiska dialogen hittills mest en amerikansk företeelse.

- Hjärngympa på bekostnad av känsla? Hollywood har i alla tider beskyllts för att producera en tämligen lättuggad film men frågan är om det alltid stämmer. Hur upplever ni den här typen av självreflekterande och refererande filmer? Behöver man kunna ta till sig filmens alla nivåer för att uppskatta "Easy A"? Är formen inbjudande, eller kan den exkludera en publik som inte har givna referensramar?

## Brat Pack - hyllning och referenser

I början av 1980-talet dök en ny slags ungdomsfilm upp i USA. Gemensamt var att den tydligt placerade sig i ungdomarnas verklighet och filmerna satte 'coming of age',

tonårs-spleen, sexualitet och frigörelse i centrum. Filmerna var planterade i en ganska likartad vit medelklassvärld och att idébasen i "Easy A" till mycket stor del hänger ihop med denna kulturförklarade filmvåg är ingen underdrift.

Genren blev omåttligt populär och i mitten av åttiotalet fick den etiketten Brat Pack-film efter det återkommande gänget unga skådespelare som återkom i film efter film, många av dem dessutom barn till kända hollywoodprofiler. Brat Pack alluderar i sin tur på termen Rat Pack med sextiotals-skådisarna och artisterna - Frank Sinatra, Dean Martin, Sammy Davis Jr m fl.

Den mest tongivande regissören av "brat pack-filmer" var John Hughes och bland de unga fixstjärnorna fanns bland andra Emilio Estevez, Molly

Ringwald, Tom Cruise, Demi Moore och Rob Lowe.

Det finns ett antal portalfilmer i genren. "Breakfast Club", "St.Elmos Fire", "Fira med Ferris" och "Cant Buy Me Love" är några och samtliga dessa hänvisas till och illustreras med klipp flera gånger i filmen.

Olive befinner sig i en slags modifierad (mental och fysisk) version av denna stilerade åttiotalsungdomsvärld. Och hon när en nostalgisk dröm om originalen och förkunnar hela sin längtan i en central scen: Hon frågar sig vad som egentligen hände med ridderligheten när hon konfronteras med killarna på skolan. Finns den bara i filmer från åttiotalet?

Hon drömmer om att John Cusack skall hålla en bergsprängare (spelades "In your eyes" med Peter Gabriel) utanför hennes fönster när hon vaknar. Hon vill åka iväg på en gräsklippare med Patrick Dempsey (bägge scenerna iscensätts mer eller mindre modifierade i "Easy A"). Hon önskar att hennes liv en enda gång skall vara som i en åttiotalsfilm men tvingas melankoliskt att konstatera. "But no, no, John Hughes did not direct my life?"

- Denna scen blir också en sammanfattning över generationsgränserna när det gäller tonårstidens bitterljuva längtan efter den perfekt riggade kärleken. Diskutera och analysera. Fungerar nostalgin på detta sätt? Kan ni själva hänge er åt drömmar om livet som filmiska sekvenser? Har dessa filmer samma kultstatus i Sverige eller är det en amerikansk företeelse? Om det är så, varför? Om inte, var ligger skillnaden? Med tanke på Olives självständiga karaktär, känns det som en äkta längtan eller är det något annat det handlar om?

Referenserna är så tydliga att man kan säga att detta blir ett tonläge som genomsyrar hela filmen. I manuset finns ständiga referenser i dialogen, mycket av musiken används som hänsyftningar till de gamla originalen, många scener iscensätts (som sagt) som nyckelscener i gamla Brat Pack-filmer och "Easy A" innehåller också ett tiotal klipp från specifika filmer.

- Fundera över varför man valt att bygga filmen på detta sätt. Är det så enkelt att det handlar om filmmakarnas överväldigande kärlek till en svunnen tid eller är det också ett smart sätt att berätta något om vår samtid genom att



blicka bakåt? Eller blir "Easy A" mer en flirt med föräldragenerationen till dagens tonåringar?

- En yngre publik bär givetvis med sig färskare referenser i genren. Filmer som "American Pie" och High School Musical-serien och teveserien "Glee" för att nämna några. Utifrån några av de nyare filmer som finns med high school-tema, vad upplever eleverna skiljer respektive för- enar dem med "Easy A"?

### Skolan som spelplats - arketyperna & miljöerna

Den amerikanske skolan är betydligt mer utnyttjad i film än den svenska. Och trots att den används i en rad olika genrer så finns det vissa gemensamma drag som handlar om dess fysiska plats och de grundläggande sociala strukturer som skolans slutna rum utgör.

Skolmiljön har varit spelplats för skräckfilmer som "Carrie", "The Faculty" eller "Scream", dramer som "Döda poeters sällskap" eller "Elephant" och en lång rad rena komedier, men också filmseriekoncept som nämnda "High School Musical" eller "American Pie". Den har också skapat subgenrer som nörd-filmerna (där de som är loosers i de "vanliga" filmerna, gaddar sig samman och ger igen). Typ "Nördarna kommer" eller "Napoleon Dynamite".

Och kanske ligger lockelsen i skolan som en sluten organism, ett eget socialt mikrokosmos som kan ge näring till allt från humor, skräck, pennalism, filosofi eller sociopolitiska diskussioner om klass, kön eller etnicitet. En del av förklaringen till detta är att det amerikanska skolsystemet är mer av en egen värld än det svenska. Dels för att elever i större utsträckning bor på skolområdet (särskilt på college), men också att många fritidsaktiviteter sker i skolans regi. Sport, musik, kultur etc i USA är integrerat i skolan. Ofta är det också ganska tävlingsinriktat vilket ger ytterligare näring till dramatiska byggen. Ett eget universum där man under några år ägnar sig åt ett intensivt

vuxenblivande.

Det som förenar filmer i high school- eller collegemiljön är också att det finns en rad arketyper (i filmsammanhang en stiliserad karaktär med referenser bakåt som gör att man kan ge den en summarisk personbeskrivning men där publiken ändå förstår vilken slags karaktär det är).

Olive är den mest komplexa personen i filmen eftersom hon går utanför givna ramar. Däremot är Rhiannon tydligare som den lite slampiga flickan som trots allt snack om sex i slutändan ändå inte kan acceptera Olives (påhittade) lössläppta livsstil.

Den briljante och respekterade läraren (här Mr Griffith) är en figur som nästan alltid får sitt straff, ofta genom att denne får sluta eftersom undervisningen inte bara är fantastisk utan också uppviglar elever till ett alltför individualistiskt tänkande.

Den homosexuelle killen finns i nästan varenda collegefilm men ett så lyckligt slut som Brandons ser vi sällan. Han blir ofta en rådgivare till den kvinnliga huvudpersonen och det finns nästan alltid en oförlöst, eller omöjlig erotisk laddning dem emellan.

Rektorn kan vara osympatisk men ibland får han anta den gode lärarens roll. Här gör Malcolm Mc Dowell en bisarr rektor som i sig är en satir mot det amerikanska skolsystemet. Hans skola är minsann inte en liberal flumskola utan hans uppgift är: "Keep the girls away from the pole (strippstolpen), and the guys from the pipe (haschpipan). This is a Public School!"

- Fundera över vilka fler arketyper ni kan hitta i filmen. Sportkillen Alison, hedersknyffeln Todd, moralkakan Marianne (som här t o m får vara kristen fundamentalist), hennes pojkvän, den korkade "överliggaren" etc. Vad står dessa för och vilken betydelse har det för att skapa en historia. Jämför med andra filmer i genren.

Också byggnaderna har en viktig roll. De kan representera de långa korridorernas tristess. Eller hoten i de ödsliga

prången och inte minst de laddade skoltoaletterna där våld, förnedring, ryktesspridning eller rena övergrepp kan ske utan omgivningens vetskap.

Skolan kan också manifesteras genom gamla ärevärdiga tegelbyggnader i nygotik med arkader, loggior och stenlagda innergårdar. Imponerande kunskapsstempel där historiens vingslag gör sig påmind genom rader av porträtt med betydande män och kvinnor som strängt och uppförande blickar ner på eleverna. Symboliserande både positiv kunskapsörst, men också den ouppnåeliga elitens privilegier, kvävande förtryck och alla schatteringar däremellan.

• Vilka associationer får ni när vi presenteras för Ojai North High School. Är detta en skola för vinnare? Hur upplever ni stämningen i Olives klass? Hur tolkar ni att ingen har läst "The Scarlet Letter"? Hur överensstämmer miljön med rektorns utläggning om att det är en "public school"?

## Lögner färdas snabbt

"Ryktet om min lösaktighet är betydligt överdrivet". Olive inser att hennes lögn, på klassiskt filmmanér tjuvlyssnad av någon på tjejnarnas toalett, snart får vingar. Filmen körs förstås i fast motion när vi ser hur ryktet sprids från elev till elev. Framför allt via deras mobiltelefoner. Och precis som viskleken, antar ursprungslöggen snart ohanterliga proportioner. Både när det gäller hur många hon påstås ha haft sex med och vad de har gjort.

Till en början för hon inget för att dementera. Både för att det roar henne men också för att hon inte tror sig kunna påverka folks åsikt om henne. De tycks ändå föredra lögnen framför sanningen. Ju snaskigare desto bättre.

För att försöka vända den skenande ryktesspridningen och berätta vad som egentligen hänt, bestämmer hon sig för att delge sina inre hemligheter via Internet. Filmen blir en slags webbekännelse där de skandallystna tvingas inta hennes perspektiv.

Ryktenas tendens att spridas som pollen, och ju illvilligare desto snabbare, är ett understatement i "Easy A". Snart börjar elever demonstrera för att driva ut detta onda väsen ur skolan. För Olive som hyggligt ställer upp för att andras rykten ska förbättras blir det uppenbart att ingen är intresserad av sanningen.

Olive tar nätet till hjälp för att nå ut med sin version. Det fungerar och folk lyssnar för första gången, och inser lite skamsat att det hela har gått överstyr. Ett grepp som fungerar i en film. Men vi vet hur det just nu pågår en debatt om hur nätet och inte minst Facebook, snarare kan bidra till ryktesspridning, förtal och mobbning.

Det förekommer på alla nivåer och i olika omfattning. Från elaka kommentarer till ren smutskastning. Ett medialt uppmärksammat fall handlade om en flicka från den lilla orten Bjästa, som efter att blivit våldtagen på skoltoaletten frystes ut av nästan hela byn, som istället tog parti för förövaren. Framför allt via nätet. Efter ett granskande reportage av Sveriges Television vändes i stället hatet mot den unge våldtäktsdömda killen med nya hotkaskader.

Skvaller är knappast en ny företeelse men sker idag via nya kanaler. Vad Internet har gjort för en vidare kommunikation kan förstas inte underskattas men det har samtidigt skapat ett enormt forum för den anonyma yttrandefriheten, på gott och ont.

• För Olive blir webbkameran ett självklart biktå. Det som hon besöker i kyrkan visar sig ironiskt nog vara övergivet. Från sin dator kan hon ge svar på tal, vilket inte tycks vara möjligt i verkligheten. Nu är detta ett smart drag för att hävda rätten till sin version. Men det kanske inte är lika lätt som det verkar. Fundera över hur rykten sprids i den virtuella världen. Sociala medier innebär att vi kan informera och socialisera oss över alla gränser. Fundera över hur detta öppnar både för en positiv gemenskap men samtidigt inbjuder till oövertänt eller till och med kalkylerad smutskastning. Har ni själva upplevt något som liknar filmens problematik? Varför är det så frestande att hänga på ett rykte? Varför tenderar de ofta att få eget liv? Vad betyder anonymiteten på nätet för att rykten kan växa sig starka? Ta gärna diskussionen om hur man skapar en bättre ton på nätet. Vad kan individen bidra med?

## Produktionsuppgifter

### USA 2010

**Producent:** Zanne Devine & Will Gluck

**Manus:** Bert V. Royal

**Regi:** Will Gluck

**Foto:** Michael Grady

**Klippning:** Susan Littenberg

**Scenografi:** Bo Johnson

**Produktionsdesign:** Marcia Hinds

**Originalmusik:** Brad Segal

**Kostym:** Mynka Draper

### I rollerna

**Olive - Emma Stone**

**Rhiannon - Alyson Michalka**

**Marianne - Amanda Bynes**

**Brandon - Dan Byrd**

**Todd - Penn Bagdley**

**Mr. Griffith - Thomas Haden Church**

**Mrs. Griffith - Lisa Kudrow**

**Rosemary, Olives mor - Patricia Clarkson**

**Dill, Olives far - Stanley Tucci**

**Rektor Gibbons - Malcolm McDowell**

### Tekniska uppgifter

**Speltid:** 92 min

**Format:** Vidfilm (1,85:1)

**Ljudsystem:** Dolby Digital

**Censur:** Barntillåten

**Svensk premiär:** 25 december 2010

### Distribution

**Disney Motion Pictures Box 181 101 23 Stockholm Tel 08-555 445 00**

**Kontaktinformation via:** [www.sfi.se/filmdistribution](http://www.sfi.se/filmdistribution)

**Filminstitutet kan inte garantera att filmen finns i distribution efter den har slutat visas på ordinarie biografrepertoar. Via länken ovan kan ni lära mer om hur ni hittar och bokar film.**

**Redaktion:** Andreas Hoffsten & Per Ericsson, Film i hela landet, Svenska Filminstitutet, mars 2011